

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quinam sint generales modi, quibus beneficia vacant, & qualis vacatio requiratur, ut impetrari, aut conferri aliis possint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

dum promittitur, prohibitum sit, tanquam occasionem præbens captandæ mortis alterius. Et hinc non obstante tali non vacantis beneficii promissione, potest beneficium tale alteri cuiuscunque conferri, ut constat ex c. *Relatum* 3. h. 1. junctâ Glossâ in casu, cum enim promissio talis ab initio sit irrita, per vacationem beneficii non fit valida juxta reg. 29. ff. de reg. juris. Neque potest Episcopus alicui concedere facultatem conferendi hoc determinatè beneficium, cum vacaverit c. *Constitutus* 11. h. 1. ne per fraudem tali facultate ad necem alterius alter abutetur. Et quamvis de jure antiquo prohibitum non fuerit, promittere alteri beneficium nondum vacans, cum conferri poterit, aut occasio se obtulerit, c. *Accedens* 14. h. 1. cum aliud sit promittere beneficium me collaturum, cum potero; & aliud promittere me collaturum, cum vacaverit, (hæc enim promissio occasionem captandæ mortis ingerit, non autem illa) novo tamen jure, omnis promissio beneficii nondum vacantis, quâcunque clausulâ adjectâ, prohibita est, & invalida, c. *Detestanda* 2. h. 1. in 6. Ita ut ob easdem rationes, nec Patronus promittere possit (promissione obligante & efficaci) præsentaturum se ad beneficium, quod hic & nunc nondum vacat, si vacaverit; & quamvis possit generalem Procuratorem suorum negotiorum, etiam in ordine ad præsentationes, Patronus constituere, præsertim, si causa aliqua, absentia v. g. urgeat, specialem tamen commissionem nulli dare potest, ut ad tale beneficium, hîc & nunc nondum vacans, præsentet aliquem, ubi illud vacaverit c. *Cum dilectis*

Compend. Pirhing.

16. h. 1. cum in hoc casu rationes allatæ urgeant, non autem in illo.

§. II.

Quinam sint generales modi. quibus beneficia vacant, & qualis vacatio requiratur, ut impetrari, aut conferri aliis possint?

TRiplici modo, in genere loquendo, beneficia vacare dicuntur: vel enim vacant de facto tantum, vel de jure tantum, vel de facto simul, & de jure. De facto tantum vacare censetur beneficium, quando quis possessionem beneficii amittit, non autem Titulum, ut si vi dejectus sit, de possessione beneficii, aut injusto metu gravi coactus fuit beneficio renuntiare, &c. De jure tantum vacare censetur, cum quis titulum beneficii amisit (ex juris scilicet dispositione privatus) possessionem tamen adhuc retinet. De jure autem, & de facto simul vacare censetur, quando nec titulus, nec possessio beneficii apud aliquem est, qualiter per mortem beneficiati vacare beneficia censentur. Hoc ultimo modo, si vacent, de jure scilicet, & de facto, beneficia, impetrari, & conferri ea posse, non est dubium, cum verissimè vacent, prout etiam colligitur à contrario sensu ex c. 2. h. 1. si de facto tantum vacent, & non de jure, nec conferri possunt aliis nec impetrari, cum nondum verè vacent, prout etiam colligitur ex c. 2. 3. 4. *De his qua vi, &c.* si verò de jure tantum vacent, & non de facto, cum alius adhuc in illius (saltem coloratâ) possessione sit, possunt quidem impetrari, & conferri, si in rescripto impetrationis fiat mentio, possideri

Nun bene-

beneficium impetratum adhuc ab altero, (saltem coloratâ possessione) c. *Cum nostris* 6. h. t. quia taliter vacantia beneficia, sicuti verè non vacant, ita nec simpliciter vacantia dici possunt, ita ut rescriptum de beneficio tali conferendo, si in eo nulla fiat possessionis coloratâ, quàm alter adhuc habet, mentio, subrepticium habeatur.

§. III.

Quibus modis in specie vacent beneficia?

Primò vacant per mortem naturalem Beneficiati, c. *Susceptum* 6. De rescript. in 6. mors enim omnia solvit, nisi ab habente potestatem omnino fuerit suppressum tale beneficium, vel accessorie unicum alteri, aut ad mensam Prælati, aut Capituli pertineat, aut situm sit beneficium tale, Canonatus v. g. in Ecclesia non numerata; quibus in casibus, cum extinctum omninò sit tale beneficium, vel Rector illius principalis sit Prælatus, aut Capitulum, non censetur vacare per mortem deservientis illi, sicuti in Ecclesia tali non numerata, non vacat Canonatus per mortem Canonici, cum penes Episcopum, vel Capitulum sit, utrum velint novum Canonici assumere.

Secundò vacant beneficia ex dispositione juris; per professionem scilicet in religione approbata, tacitè, vel expressè factam; per matrimonium validè contractum; per beneficium incompatibilis pacificam, & utilem assecutionem; per non susceptum Sacerdotium, intra annum accepti beneficij Parochialis, requirentis eum ordinem, per non petitam

suo tempore confirmationem, aut consecrationem, aut susceptam ante tempus administrationem, & pluribus aliis modis, de quibus hinc inde in iure Canonico.

Tertiò vacant beneficia per depositionem, seu privationem ipso iure, vel per sententiam Iudicis factam, ob crimen commissum, cui à jure depositionis, seu privationis pœna decreta est; quorum crimina sunt homicidium, perjurium, sacrilegium, sodomia, adulterium, & quos inter modos ea etiam est delictum, ut si ipso iure privetur quis beneficio, tempore commissi criminis vacet illud, & privatus sit illis fructibus, quàm sententia declaratoria criminis privationem feratur, ita ut ad restitutionem fructuum, si quos post admissionem criminis perceperit, obligatus sit: Si vero per sententiam Iudicis beneficio privatus sit, non vacet illud à tempore commisionis criminis, sed à tempore latæ condemnationis privationis sententiæ, & fructus sententiam latam perceptos, non restituitur restituere; neque vacet per mortem illius, qui delictum admisit, cum ante vacaverit ex causa delicti, si ipso ob tale delictum beneficio privatus vacet autem per mortem illius, qui delictum admisit, qui per sententiam beneficio privari debeat delinquens, sententia contra eum lata nondum facta.

Quartò, vacant beneficia per legitimum resignationem coram legitimo Superiore, uti patet ex Tit. 9. Lib. 1. Decretalium, & per translationem Prælati ad aliam Ecclesiam, uti patet ex Tit. 7. eisdem Libri.